

[Ministeren for kulturelle anliggender]

delsen af et radio- eller fjernsynsapparat, og at licensfastsættelsen ikke er sat i forhold til et bestemt udbud af programmer.

Ud fra mere praktiske betragtninger må en licensbetaler under almindelige forhold kunne forvente at modtage et programudbud inden for de sædvanlige sendetider, og der sker i den foreliggende situation ingen ændring heri for så vidt angår seerne i TV-Syds sendeområde.

Det forhold, at disse seere ikke får adgang til de Danmarks Radio-programmer, som udsendes i tidsrummet 19.00-19.25, og som ikke genudsendes på andre tidspunkter, kan man finde uheldigt, men der foreligger som ovenfor nævnt ikke noget grundlag for at lade dette forhold få konsekvenser for licensafgiftens størrelse.

Spm. nr. S 1266

Til *justitsministeren* (3/6 87) af:

Ebba Strange (SF):

»Arbejder ministeren med planer om at ændre loven om tv-overvågning?«

Begrundelse

Det fremgår af Erhvervsbladet den 26. maj d.å., at Det Danske Handelskammer sammen med Butikshandelens Fællesråd har henvendt sig til justitsministeren for at få lempet den gældende lov om privates tv-overvågning. Henvendelsen udspringer af en sag fra Køge fra begyndelsen af maj måned, hvor en handlende havde sat et tv-kamera op til at overvåge fortovet ud for sin forretning.

Sagen har givet anledning til nogen debat i den lokale presse, til en politianmeldelse mod den pågældende forretningsindehaver og nu altså til en henvendelse til justitsministeren.

Den gældende lov om tv-overvågning er fra 1982. Det Konservative Folkeparti stemte i sin tid imod loven, som man fandt var for restriktiv over for private ejendomsinteresser. Derfor kan man frygte, at en henvendelse som den omtalte på nuværende tidspunkt kan inspirere ministeren til at foreslå loven ændret, således at der bliver friere adgang til tv-overvågning. Mit spørgsmål til ministeren skal ses som et forsøg på at hindre en sådan udvikling.

De begrundelser, der gjaldt i 1982 om personers beskyttelse mod at blive overvåget af tv-kameraer, når de færdes på offentlige gader og veje, gælder i dag lige så fuldt ud, som de gjorde dengang.

Svar (15/6 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lov nr. 278 af 9. juni 1982 om forbud mod privates tv-overvågning bygger på en afvejning mellem to modsatrettede hensyn, nemlig på den ene side hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred og på den anden side hensynet til den sikkerhedsmæssige og kriminalpræventive interesse, som private, herunder handlende, kan have i at kunne foretage tv-overvågning.

Man kan altid diskutere, om der ved resultatet af den nævnte afvejning, som loven er udtryk for, er opnået en rimelig og tidssvarende balance mellem de to hensyn.

Det er min opfattelse, at loven indtil nu har fungeret på tilfredsstillende måde, og jeg har ingen aktuelle planer om at fremkomme med forslag til lovændring.

Spm. nr. S 1267

Til *justitsministeren* (9/6 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, om alle fanger, der løslades fra et dansk fængsel, får tilbudt en eller anden form for bolig?«

Begrundelse

Det indgår sædvanligvis som en betingelse for løsladelse fra et fængsel, at man har en bolig til rådighed. Det fremgår f.eks. også af de udtalelser, som fængselsinspektør K. Taagegaard, Nyborg Statsfængsel, fremsatte til Fyns Amts Avis den 27. august sidste år. Alligevel har jeg kendskab til en række eksempler bl.a. fra Nyborg Statsfængsel, hvor dette ikke har været tilfældet.

Jeg vil derfor gerne vide, hvordan det i praksis forholder sig med disse udmærkede intentioner. Det er jo nemlig således, at risikoen for ny kriminalitet afhænger af de forhold, fangen har været udsat for under afsoningen, og af de forhold, han løslades til. Manglende bolig ved løsladelsen kan derfor